

blâme *m.*, correction, morale, admonition *f.*, admonit , châtiment *m.*; 1. *fig.* la cascade, mercuriale *f.*; 2. *fam.* le vr ne, la vesp rie; 3. (*върло*), *fig.* la sortie; 4. до-ст йнь за —, reprochable, ch tiable, *adj.*

Смѣхревачъ, *sm.* un ch tieur.

Смѣтене, *sn.* la d contenance; 1. *fig.* la fièvre; 2. докарвамъ въ —, *va.* d conen-
ceer; 3. постигамъ въ —, *vn.* se d conen-
neer.

Смѣтенъ, *adj.* d conenanc .

Смѣтникъ, *sm.* un brouillon.

Смѣтывамъ, *va.* brouiller, effaser, d payer; || -ca, *vr.* se déconcerter.

Снабявамъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; || (*съ нѣщо*), se monter en; || -ca, *vr.* se munir de. —, munition de guerre.

Снабявяне, *sn. pl.* la munition; || бойны Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; || Anat. le trone; || облачамъ въ —, *va.* corporifier et -poriser.

Снагоѣденъ, *adj.* carnassier.

Снадаване, *sn.* le rallongement.

Снадавка (за каретна ось), *sf.* l' chantig-
nole; || (за огаръца), le binet ou brûle-
tout; || (на чубукъ и др. *m.*), la douille.

Снададено (е), *v. imp.* il est emboîté.

Снадѣвамъ, *va.* Mar. abouter.

Снадѣване, *sn.* l'aboutement *m.*, ajoutage ou ajouteoir, brûlage *m.* [animal].

Снажень, *adj.* corpulent, corporel, charnel, Снажность, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru or belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. Com. escompter; 3. (*видъ*), relever; 4. (*голуби-
ната нѣкому*), rabaisser; || *fig.* rabattre; 5. (отъ лафетъ-ти *точъ*), démonter; 6. (пакъ или изново харти), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (отъ сборъ пары), d -
duire; 9. (четъ отъ брої), Arithm. sou-
straire; 10. (*шѣпка*), tirer; 11. (отъ себѣ-
су), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *sn.* le relèvement; 1. (отъ брої), Arithm. la soustraction; 2. (отъ крестъ щампа), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), Géom. lever ou levé des plans, *m.*; 4. (*планъ*), la levée; 5. (отъ сборъ пары), le déduction; || слѣдъ —, déduction faite de; 6. Com. l'escompte *m.*

Снемачъ, *sm. adj.* Anat. l'abaisseur *m.*

Снишвамса, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; || снишваса съ земята (за дивичъ), *v. imp.* il rase.

Снишване и -шене, *sn.* l'abaissement; || (сводъ), le surbaissement.

Снишень (за сводъ), *adj.* Archit. surbaissen.

Сновалка, *sf.* la poupee, s poule *f.*, espolin et espoulin *m.*; || (у тарака), la navette; || —, insecte, la libellule ou demoiselle.

Сноване, *sn.* l'ourdissage *m.* et -dissure *f.*
Сновж, *va.* ourdir; || (на горѣ, на долу), *vn.* faire la navette.

Сноўпъ, *sm.* la gerbe; 1. (прыки), la poignée; 2. правя или свиревавъ -ове, *va.* gerber, engerber; 3. свирзване -ове, l'en-gerbage *m.*

Сношениe, *sn.* la relation, rapport *m.*, liaison, correspondance, intelligence *f.*; 1. имамъ —, *va.* connecter; || (съ), s'entendre; 2. -неа, *pl.* les transactions *f.*

Снѣгливи и -нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; -гливъ, de neige; 1. пиперужка — или снѣжинка, flocon de neige, *m.*; 2. бѣль както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. навалитъ съ — (за плаина), hy mal, *adj.*; 5. пакъ завалъ —, *v. imp.* il reneige; 6. покрыть съ —, chenu, *adj.*; 7. който расте въ —, Bot. niv al, *adj.*

Соба (клюбъ *t.*), *sf.* le poêle ou poile. le fourneau, le feu; 1. (съ топлопрѣведны тѣрбила или улуци), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратчка на —, la chaufse; 4. търговия съ -бы, la po lerie; 5. майсторъ на -бы, un po lier et polier; 6. фабрика за желѣзны -бы, le fournaliste.

Собатень, *adj.* convivial.

Собатство, *sn.* la comessation.

Собатче (зілфешъ *t.*), *sn. pop.* la gogaille. Собать (зілфешъ *t.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la frairie; 2. *pop.* le fricot, la b fre; 3. наклон-
ность къмъ —, convivialité *f.*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распореждачъ на —, un architriclin.

Собна ржшетка, *sf.* le garde-feu.

Соболь, *sm. m. mm.* la zibeline et marte —, *f.*; || -ленъ, de zibeline. [eunière.

Собствена (свой) кѣща, *sf. fam.* la cha-
Собственно значене (на рѣчи), *sn.* Gram. la propriété.

Собственость, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, Jur. l'expropriation *f.*; 2. отнимамъ —, *va.* Jur. exproprier; 3. отричане отъ —, la d sappa-
ropriation; 4. отричамса отъ —, *vr.* se d -
sapproprier; || Jur. se d nantir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le domaine public.

Собственъ (свой), *adj.* propre, attitré.
— имотъ, *sm.* le propre; || Com. l'actif *m.*

Сода, *sf. Chim.* la soude.

Содий, *sm. Chim.* le sodium.

Содова вода, *sf. Pharm.* le soda et soda-water.

Содомитъ, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхъ, *sm.* la sodomie.

Содясть, *adj.* Chim. sodaïque.

Созій (двойникъ), *sm.* le sosie.